



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Explicatur locus Dionysij Areopagitæ, Cap. 36.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

λέγεται .i. ac non eum Lunam Solem profus esse affirmare dicimus. Perspicuum est enim ἡλίον hoc loco, non ἀήλιον legi debere, ex his quæ postea sequuntur. Vbi etiam post ἀλλὰ, addendum est ἐγὼ. Pag. 242. καὶ ἐγὼ lego, non καὶ ἡν, & pro κενέμενος, κενέμενος. Pag. 243. καὶ ἐγὼ ἠδὲ μὲν ὅτι τῷ ὄντι πεπαιδευμένος εἶμι. Cornar. & re vera quietum esse sentirem. Ego, ac re vera eum dicendi finem fecisse sentirem. Legendum est enim, εἶμι. Mox etiam pro ἡμαρτητοῖς .i. ut Cornarius vertit, persuasoriis, lego vno vocabulo ἀναρτητοῖς .i. euerendi vi præditis. Versu sequente pro ἐκπίσθη τὴν ἀνάστασιν fortasse ἐκπίσθη legendum. Quanquam ne hoc quidem verbum mihi satis attridet. Pag. 245. ὅσας ὡς ἐαυτῶν ἀχρεῖα ὑπέθε. ἄχρεα lego, atque ironice hæc accipio, aut alioqui particula negatiua desideratur. Pag. 246. vers. 3. lego, καὶ γὰρ ἀδμοῦτα. & 16. δικλινδόν. Obscurius est autem quod habetur vers. pen. λέλυται καὶ τὸ εἶναι μὴ δεσμώται δι' αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ φάτος, &c. Ego sanè haud dubitem pro εἶναι ἴνα substituere, ac sic hunc locum interpretari, Solutum est & illud, Ne ob eam (carnes?) in lucis regno, quod percipiemus, tanquam vinculis astricti simus, ob hanc causam carnis resurrectionis minime futura est. At pag. 247. vers. 1. etsi periculosum esse scio corruptis locis obelo mederi velle, tamen Lectorem admonebo, hæc verba, εἰ ἐπειδὴ τοῖς δυσχεραίνουσιν ἕτερον ἀλθρευμα καὶ δεικνύσαι, mihi amputanda videri: quemadmodum & eod. vers. ὅσων μᾶλλον ἢ ὀρθοδοξίας ἔστι. Neque enim hæc omnia verba hoc loco quicquam nisi ad sensum faciunt. Vers. 10. legendum existimo, ἀλλὰ ψυχὴ μόνη ἢ ἀμάρτησα .i. verum anima sola quæ peccauit. Pag. 248. vers. 2. lego ὅτι χειρήσας. & 35. μεταβλήθησαν. Pag. 249. vers. 24. ἀνίατον π παθῶν λίαν καὶ σωματικόν, Cornar. immedicabile quiddam admittens. Ego pro ἀνίατον legendum censuerim ἀνόητον, hanc emendationem sensu ipso mihi apertissime dictante. Pag. 250. 12. lego ἐκοιῦ. & duabus lineis interiectis deleo ἐφ' ἡμῶν, & 24. vers. βορῶν lego. Pag. 252. vers. 40. εὐρωόμενα. & 253. 2. ὅτι σπείλασθε. & 15. καὶ ἀσωτέρευθαι. Pag. 260. vers. 13. ἠέπετο ὅτι τῷ θεῷ ἠντιπράτην καμάτων. Cornar, veniat coram Deo repugnans labori. Ego verò hoc loco expungendam præpositionem ὅτι existimo, & pro καμάτων legendum ἀκαμάτων .i. Veniat ut Deo infatigabili repugnet. Hanc emendationem confirmat ratio ea quæ mox sequitur, θεὸς γὰρ ἰσχυρότερος ἐ κοπιᾶσθ, &c.

Explicatur locus Dionysii Arcopagite.

CAP. XXXVI.

NVLLA omninò lingua est, quæ non lepores aliquos habeat, qui in aliam linguam sine luculento dispendio transferri nequeant. Huius generis illud est, quod de præceptore suo Hierotheo scribit Dionysius lib. de Diuin. nominib. cap. 2. cum τὰ θεῖα καὶ μαθεῖν καὶ παθεῖν. In quibus verbis ea est, ex vocum affinitate nata, gratia, quam nullus Latini sermonis ornatus assequi possit. Quidnam autem sit παθεῖν τὰ θεῖα, ad hunc modum exponit Maximus Scholiastes. Dicitur est in Epist. ad Hebr. Didicit ex his quæ passus est obedientiam. Qui enim perpeffus est, experimento capit id quod docetur. Verbi gratia: Qui verberatur, melius cognoscit qualis sit hic dolor, quàm qui tantummodò audiuit, at non item verberatus est: magisque huiusce doloris acerbitem exprimere queat. Eodem modo qui per reuelationem aliquid haurit, diuinius profectò diuina interpretabitur. Diuina autem pati, huiusmodi quiddam est. Dicitur est ab Apostolo: Consepeliamur cum Christo, ut & simul
resurga-

resurgamus, & regnemus cum ipso. Qui autem seipsum ac carnem suam cruci affigit, hic Christi stigmata in suo corpore circumfert. Ac proinde meritò cum Christo quoque regnabit, ac diuina ipsius mysteria intrepido animo prædicabit. Vnde etiam sanctus Hierotheus res diuinas non modò didicisse, sed etiam passus fuisse dicitur: & qui per reuelationem diuinis mysteriis imbuitur, à seipso excedit, ac rectè vtilem hunc affectum pati asseritur, vt Dei domiciliū fiat. Vel alio modo: Diuina ipsum pati dixit, vt qui non per sermonem ad docendum comparatum, harum rerum scientiam perceperit, sed per diuinam illuminationem impressam atque cōsignatam in animo habuerit earum cognitionem. Hæc Scholiastes Græcus. Ex quibus apparet cum hoc sentire, idem esse, τὰ θεῖα πάχειν, quod θεοδιδάχλον εἶναι .i. non studio ac labore quæsitam, sed diuinitus infusam diuinarum rerum scientiam habere. Ad eumque modū D. Bernardus, τὰ θεῖα μάλλον ἔπαθεν ἢ ἔμαθεν. Ego verò aliter quoque, nec minùs fortalsè commodè hunc locum exponi posse existimo: nimirum, vt is μαθεῖν τὰ θεῖα dicatur, qui labore ac diligentia rerum diuinarum cognitionem sibi comparauit: παθεῖν autem, qui iis quoque ferid afficitur, vitæque sanctitatem ad doctrinam adiungit. Ac sanè malè res habet, cùm qui eruditionis pabulo abundat, eo tamen se minimè pascit ac reficit: multoque optatius mihi fuerit, si verumque non datur, τὰ θεῖα πάχειν, ἢ μαθεῖν. Etenim, vt quidam rectissimè dixit, compunctionem habere præstat, quàm quid compunctio sit, exploratum habere.

BASILII loca quadam integritati suæ restituntur.

CAP. XXXVII.

CUM Græcum aliquem Authorem in manus sumo, eumque multis mendis deformatum esse comperio, δεύτερος, vt dici solet, hic mihi πλοῦς esse solet, vt si editione Græca vetustiore, ac verbum verbo studiosè reddentem, interpretationem alicunde nanciscā queam, hanc consulam. Nam quæ eiusmodi est, eam pluribus etiam Græcis exemplaribus antepono, vt quæ persæpe ex vno, eodemque non satis emendato libro transcripta sint. Ad hunc itaque modum cùm Basilij Magni aduersus Eunomium libros non ita pridem cum Trapezuntij translatione conferrem, ex huiusmodi opera id mihi consecutus videor, vt nonnulla loca, in quibus Græca vitio non carebant, integritati suæ restituerim. Hæc autem sunt huiusmodi. Pag. 647. vers. 25. post hæc verba, τὸς γὰρ ἐκ τῆς βασιλικῆς αἰλῆς, addo πάντα. Pag. 648. vers. 4. lego διαχερῶς ἔχειν. & vers. seq. pro τύφῃ legendum esse φόβῳ, constat ex præcedentibus Eunomij verbis. Vers. 18. pro ὁμοῦ legit Trapezuntius ἕτος. quæ vera est lectio. Neque enim ὁμοῦ quicquam, quod ei respondeat, habet. Vers. 34. αἰχίτου legit, non ἀνεπαχούτος. Vtraque tamen lectio probabilem sensum habet. Vers. 43. περιήρηται cum eo lego: quemadmodum & 48. πίστεως, nō ὑπιτάσεως. Pag. 649. vers. 3. περισαρωρέεται. vers. 6. post ἀληθείας, addo, πῶς ἐρητοῖς ἀληθείας. Vers. 32. cùm ἀγέννητος & γεγέννηται scribatur, atque hanc lectionem & hic & infra sequatur Trapezuntius, atque adeò passim in his libris πῶς ἀγεννησίαν vigeat Eunomius, videndum est, num versu quoque 28. ἀγέννητος & γεγέννηται scribi debeat. Illud certè existimo, vel toto hoc loco huiusmodi vocabula per simplex, scribenda esse, vt Eunomij verbis respondeant, vel certè in verbis Eunomij huiusmodi voces per duplex, scribi debere, ne à prioribus posteriora dissentiant. Vers. 34. pro ὁμοῦ legit Trapez. ὁρῶτον, & rectè. Sequitur